

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a členov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Juraja Klimenta v trestnej veci obžalovaného **M. H.** pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. mája 2008 v Bratislave prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Špeciálneho súdu v Pezinku z 11. februára 2008, sp. zn. PK 1 Tš 24/2006, a takto

rozhodol :

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného M. H. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Špeciálny súd v Pezinku rozsudkom z 11. februára 2008, sp. zn. PK 1 Tš 24/2006, uznal obžalovaného M. H. za vinného z trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 v jednočinnom súbehu s trestným činom prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 18. januára 2005 v čase o 23.05 hod. ako inšpektor OO PZ Senec OR PZ Bratislava II počas výkonu hliadkovej služby, ktorú vykonával spoločne so stržm. A. H., agentom podľa Trestného poriadku, v katastri obce Bernolákovo, prijal 1 000 Sk od G. S., vodiča osobného motorového vozidla zn. Škoda Felícia, EČV: S. za to, že ho nepostihol za spáchanie priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, pretože mu pri dychovej skúške bolo zistené požitie alkoholu, zo sumy 1 000 Sk dal následne 500 Sk stržm. A. H., agentovi podľa Trestného poriadku, čím porušil základné povinnosti policajta v zmysle § 48 ods. 3 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších zmien a doplnení,

2/ dňa 21. novembra 2004 v čase o 00.10 hod. ako inšpektor OO PZ Senec OR PZ Bratislava II počas výkonu hliadkovej služby, ktorú vykonával spoločne so stržm. A. H. agentom podľa Trestného poriadku, v katastri obce Bernolákovo, uložil A. D., vodičovi osobného motorového vozidla zn. Škoda 120, EČV: S. blokovú pokutu vo výške 1 500 Sk, pretože jeho vozidlo nespĺňalo podmienky prevádzky na pozemných komunikáciách, ale B diely pokutových blokov boli vydané len na sumu 500 Sk, zvyšných 1 000 Sk si ponechal, z ktorých 500 Sk dal stržm. A. H., agentovi podľa Trestného poriadku, čím porušil základné povinnosti policajta v zmysle § 48 ods. 3 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších zmien a doplnení,

3/ dňa 12. marca 2005 v čase o 02.20 hod. ako inšpektor OO PZ Senec OR PZ Bratislava II počas výkonu hliadkovej služby, ktorú vykonával spoločne so stržm. A. H., agentom podľa Trestného poriadku, v Senci na Bratislavskej ulici, po zastavení M. T., vodiča osobného motorového vozidla zn. Citroen AX, EČV: S. ho podrobili dychovej skúške na prítomnosť alkoholu v dychu, ktorá bolo

pozitívna, a pretože sa mu nechcelo spísať oznámenie o spáchaní priestupku a potvrdenie o zadržaní vodičského preukazu, uložil mu blokovú pokutu vo výške 1 000 Sk za nepripútanie sa bezpečnostnými pásmi počas jazdy, pričom B diely pokutových blokov boli vydané len na sumu 500 Sk a zo zvyšnej sumy 500 Sk dal 250 Sk stržm. A. H., agentovi podľa Trestného poriadku, čím porušil základné povinnosti policajta v zmysle § 48 ods. 3 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších zmien a doplnení

Za to mu špeciálny súd, podľa § 160a ods. 2 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, pričom ho na výkon uloženého trestu zaradil do I. (prvej) nápravno-výchovnej skupiny. Zároveň mu podľa § 53 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 uložil peňažný trest vo výmere 10 000 Sk a pre prípad úmyselného zmarenia tohto trestu náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac.

Zároveň špeciálny súd podľa § 73 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 zhabal bankovku v nominálnej hodnote 1 250 Sk.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný včas odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch odvolania predovšetkým namietol ustanovenie agenta ako nezákonné, vzhľadom na to, že neboli získané žiadne poznatky, že by obžalovaný mal v minulosti brať úplatky, pričom agent bol pribratý nie na konkrétnu osobu, ale na skupinu osôb – obvodné oddelenie Policajného zboru Senec. Taktiež namietol vyhodnotenie výpovede svedka K., ktorý usvedčoval práve agenta H. z trestnej činnosti, za ktorú nebol stíhaný. Poukázal aj na výpoveď svedka - agenta H. z hlavného pojednávania, z ktorej je zrejmé, že práve svedok vydával vodičovi B diel pokutových blokov v hodnote 500 Sk, napriek tomu, že obžalovaný vybral pokutu vo výške 1 500 Sk,

čím vlastne sám stanovil preplatok, ktorý si ponechali. Skutočnosť, že obžalovaný prijal časť peňazí od agenta, by nasvedčovala len tomu, že by mohol byť podielnikom avšak až pri sume nad 8 000Sk.

Ani doplnené dokazovanie po zrušení predchádzajúceho prvostupňového rozsudku neodstránilo rozpory a neusvedčilo obžalovaného zo žalovaných skutkov. Vzhľadom na vyššie uvedené obžalovaný navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Prokurátor Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky navrhol na verejnom zasadnutí, aby bolo odvolanie obžalovaného zamietnuté ako nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Špeciálny súd v Pezinku vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, ako sa prvostupňový súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného, ktorý tvrdil, že on bol iba vodičom, všetky úkony okolo kontrolovaných vodičov vybavoval svedok H. a okrem toho nie je usvedčovaný ani samotnými vodičmi osobných motorových vozidiel. A ako sa súd vysporiadal s rozpormi vo výpovediach obžalovaného a svedkov.

Najvyšší súd nemá preto pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, keďže zodpovedajú výsledkom

vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a je nimi nepochybne preukázané, že obžalovaný jednak ako verejný činiteľ v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech nesplnil povinnosť vyplývajúcu z jeho právomoci a v súvislosti s obstaraním vecí všeobecného záujmu priamo pre seba prijal úplatok a spáchal tak čin ako verejný činiteľ, jednak ako verejný činiteľ v úmysle zadovážiť si neoprávnený prospech, vykonával svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu.

Preto správne postupoval Špeciálny súd, keď uznal obžalovaného vinným z trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona účinného do 1. januára 2006 v jednočinnom súbehu s trestným činom prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006

K odvolacím námietkam obžalovaného treba podotknúť, že nejde o nové, doposiaľ neuvádzané jeho tvrdenia, ale už v priebehu konania opakované námietky, s ktorými sa v súlade so stavom vecí a zákonom vysporiadal už súd prvého stupňa vo svojom odôvodnení. Rozviedol, v čom spočívali rozpory v jednotlivých výpovediach obžalovaného a svedkov a akým spôsobom ich súd odstraňoval a jednotlivé výpovede a ostatné vykonané dôkazy vyhodnotil.

Preto aj odvolací súd považuje úvahy Špeciálneho súdu v Pezinku za správne a presvedčivé.

Výpoveď svedka H. v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní mala určité rozpory, ktoré boli odstránené po zrušení vecí tunajším súdom a doplnenom dokazovaní prvostupňovým súdom tak výsluchom svedka H., ako aj výsluchom svedka P. M., ktorý v plnom rozsahu potvrdil výpoveď svedka H.. Uvedenému svedkovi totiž svedok H. ihneď po spáchaní jednotlivých skutkov

obžalovaným túto okolnosť zhlásil a taktiež mu odovzdal peniaze, ktoré od obžalovaného z trestnej činnosti obdržal. V rámci doplneného dokazovania bolo taktiež preukázané, že to bol práve obžalovaný v pozícii veliteľa hliadky, ktorý určoval v akej nominálnej hodnote budú bloky vodičovi – priestupcovi odovzdané.

K ďalším odvolacím námietkam treba uviesť, že agent bol ustanovený zákonným spôsobom, čo je zrejmé z utajovanej prílohy súdneho spisu, z ktorého vyplýva že agent bol ustanovený sudcom Krajského súdu v Bratislave na návrh Krajskej prokuratúry v Bratislave, ktorý bol patrične odôvodnený a bol ustanovený na dobu, kedy boli skutky obžalovaným spáchané a dokumentované.

Námietku obhajoby, že agent nemôže byť ustanovený na určitý okruh osôb, ale výlučne len na jednu konkrétnu osobu, nemá oporu ani v zákone a nie je ani logicky obhájiteľná, nakoľko by to znamenalo, že by nebolo možné agenta infiltrovať do mafiánskych – zločineckých skupín, prípadne, že by výpoveď agenta bola nezákonná voči tým členom zločineckej skupiny, na ktorých konkrétne nebol nasadený.

Teda okolnosť, že sa obžalovaný uvedených skutkov dopustil nevyplývala len z výpovede svedka H., ale nepriamo aj z výpovede svedka M., spísaných úradných záznamov a poznámok ako aj ďalších listinných dôkazov vrátane potvrdenia o odovzdaní polovice sumy získanej trestnou činnosťou.

Správne vyhodnotil prvostupňový súd aj nevierohodnosť svedkov – vodičov, odhliadnuc pritom od faktu, že obžalovaný si po troch rokoch pamätal, že so svedkom H. kontroloval práve svedka K., tohto vedel identifikovať a ten bol ochotný ísť svedčiť v jeho prospech a podobne obžalovaný pozná ďalšieho svedka – vodiča S., o ktorom vedel podrobnosti z jeho súkromného života, vrátane chorôb rodinných príslušníkov.

Za daného stavu odvolanie obžalovaného ohľadom skutkových zistení považoval odvolací súd za nedôvodné, pričom v podrobnostiach poukazuje na podrobné odôvodnenie uvedené v prvostupňovom rozsudku.

Taktiež prvostupňový súd nepochybil ani pri rozhodovaní o druhoch a výmere trestu, ktoré ukladal tak, aby zodpovedali kritériám uvedeným v § 23 ods. 1 a § 31 ods. 1 Tr. zák. a aby bol splnený účel tak z pohľadu generálnej ako aj individuálnej prevencie. Prvostupňový súd pritom prihliadol na doterajšiu bezúhonnosť obžalovaného ako aj okolnosti prípadu, keď tomuto uložil trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby a taktiež peňažný trest ukladal v primeranej výške.

Stavu veci a zákonu zodpovedal aj výrok o zhabaní jednotlivých bankoviek, ktoré pochádzali z trestnej činnosti, boli obžalovaným odovzdané svedkovi H. a tento ich následne odovzdal svedkovi M. – nadriadenému dôstojníkovi.

Z hore uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie obžalovaného M. H. považoval za nedôvodné a v zmysle § 319 Tr. por. ho zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 22. mája 2008

**JUDr. Peter H a t a l a , v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:

